

Arrest

nr. 313 319 van 23 september 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 maart 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 5 maart 2024.

Gelet op de beschikking van 26 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker, die verklaart afkomstig te zijn uit Afghanistan, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal), getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)” van 28 augustus 2023, waarbij zijn huidig tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal voor de

vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van zijn huidig verzoek blijft verzoeker vasthouden aan zijn eerder aangehaalde vluchtmotieven, met name zijn vrees voor Daesh. Dit vluchtrelaas werd evenwel reeds onderworpen aan een beoordeling en werd ongeloofwaardig bevonden, waaronder een laatste keer door de Raad bij arrest met nr. 288 603 van 8 mei 2023. Verzoeker voegt hier heden aan toe dat zijn destijds ontvoerde broer S. op de vijftiende dag van de ramadan van 2023 (5 april 2023) vermoord werd teruggevonden.

Ter ondersteuning van dit verzoek legt verzoeker kopie van een brief van de dorpsouderlingen voor als bewijs dat hij dergelijke problemen heeft, enkele foto's van zijn broer toen in hij in leven was, alsook na zijn overlijden en een arbeidsovereenkomst voor bepaalde duur van zijn werkgever Post NL in Turnhout.

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

4. In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gemotiveerd dat verzoeker louter vasthoudt aan zijn eerdere verklaringen en bijkomende verklaringen aflegt, hetgeen op zich niet van dien aard is om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. De door hem bijgebrachte documenten kunnen de eerdere appreciatie evenmin ombuigen. De foto's van zijn broer tijdens zijn leven en na zijn overlijden zijn allereerst erg onduidelijk. Daarenboven tonen deze foto's niet aan dat de persoon die erop staat verzoekers broer is. Zij tonen evenmin aan in welke context deze persoon kwam te overlijden, laat staan dat verzoeker ermee bewijst dat Daesh of de taliban daarvoor verantwoordelijk moeten worden geacht. De brief die verzoeker voorlegt van de dorpsouderen, gaat om een a posteriori opgestelde verklaring op vraag van verzoeker zelf, waardoor dergelijke documentatie weinig bewijswaarde heeft. Bovendien blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden zodat de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief is en zij op zich niet volstaan om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen. Aangaande verzoekers werkcontract van bepaalde duur wordt tot slot nog opgemerkt dat dit contract geen betrekking heeft op verzoekers problemen in zijn land van herkomst.

De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en de documenten die verzoeker aanbracht in het kader van zijn huidig volgend beschermingsverzoek en heeft deze afdoende onderzocht alsook zorgvuldig beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker slaagt er niet om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

5. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch komt hij in wezen niet verder dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan die de beoordeling van de commissaris-generaal aan het wankelen brengt.

In zoverre verzoeker volhardt in zijn relaas gesteund op een vrees wegens de voormalige werkzaamheden van zijn broer R. bij de Afghaanse nationale leger, kan gewezen worden op de eerdere beoordeling hieromtrent van het CGVS en de Raad. De Raad herinnert er in dit verband aan dat het onderzoek of een volgend verzoek berust op nieuwe elementen of feiten in verband met de behandeling van de vraag of de verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming, beperkt moet blijven tot de toetsing van het bestaan van elementen of feiten ter staving van dat verzoek die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 9 september 2021, C-18/20, pt. 42). De Raad mag aldus niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de

wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat de verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming. De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is in dit geval dus beperkt tot de beoordeling van de in het huidige verzoek aangehaalde nieuwe elementen.

Wat betreft deze voorgelegde nieuwe elementen, wordt in de bestreden beslissing uitvoerig toegelicht op welke gronden de commissaris-generaal tot zijn besluit komt. Door louter de door hem bijgebrachte documenten op te sommen, slaagt verzoeker er niet in hier een ander licht op te werpen.

De door verzoeker geciteerde landeninformatie betreffende de situatie van bepaalde risicoprofielen kan verder niet dienstig in rekening worden gebracht ter staving van zijn vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade, nu verzoeker in gebreke blijft deze in concreto aannemelijk te maken en deze aldus aan de algemene informatie te verbinden.

6. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift de aandacht vestigt op zijn verblijf en tewerkstelling in België waardoor hij vreest dat hij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban als verwesterd zal worden beschouwd, wijst de Raad op wat volgt.

De Raad heeft in het kader van zijn vorig beschermingsverzoek aangaande de behandeling van personen met verzoekers profiel bij terugkeer naar Afghanistan reeds een analyse gemaakt. Uit de geactualiseerde landeninformatie die het CGVS heeft overgemaakt in toepassing van artikel 39/62, waaronder de meest recente EUAA Country Focus betreffende Afghanistan van december 2023, blijkt dat de inlichtingen waarop de in het verleden gedane analyse omtrent verzoekers vermeende verwestering is gebaseerd, nog steeds actueel en correct zijn. Ook heden blijkt niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Evenmin blijkt dat elke Afghaan als gevolg van zijn verblijf in Europa verwesterd zal zijn, noch dat elke Afghaan louter omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd zal worden beschouwd. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit het tegendeel kan blijken.

Bijgevolg dringt een individuele beoordeling van verzoekers omstandigheden zich nog steeds op.

In het arrest nr. 288 603 oordeelt de Raad dat verzoeker niet concreet aannemelijk maakt dat hij als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden.

Verzoeker brengt in het kader van zijn huidige verzoek om internationale bescherming geen nieuwe feiten of elementen aan die hier een ander licht op werpen.

Met een loutere verwijzing naar zijn verblijf in België/Europa en zijn tewerkstelling kan niet blijken dat bij verzoeker sprake is van verwestering in de zin dat hij zich de in België en Europa heersende normen en waarden heeft eigen gemaakt die zouden indruisen tegen de (religieuze) regels, wetten, gebruiken en normen zoals heden vormgegeven door de taliban. Evenmin kan hieruit een toegeschreven verwestering worden afgeleid, in de zin dat hij blijf geeft van activiteiten, gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans of niet-islamitisch kunnen worden gezien. Verzoeker maakt louter op basis van zijn verblijf en tewerkstelling in Europa niet aannemelijk dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan met een redelijke mate van waarschijnlijkheid door zijn lokale gemeenschap en/of de taliban zal worden gepercipieerd als verwesterd én zal worden geviséerd/vervolgd.

Met een loutere verwijzing naar zijn verblijf in Europa en zijn tewerkstelling toont verzoeker aldus nog steeds niet aan dat of waarom hij bij een terugkeer naar Afghanistan zou worden geconfronteerd met zodanig ernstige aanpassingen en moeilijkheden dat hij zijn leven aldaar niet (opnieuw) zou kunnen opnemen en dat hij er niet (meer) zou kunnen aarden. Evenmin brengt hij concrete elementen bij waaruit blijkt dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst als verwesterd zou worden gepercipieerd, laat staan dat hij in concreto aannemelijk zou maken dat hij daardoor dreigt te worden geviséerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd.

Verzoeker schetst geen concreet en diepgaand beeld van de impact van zijn verblijf en activiteiten in België op de gevolgen bij een terugkeer naar Afghanistan, met name waarom hij hierdoor dermate onder de negatieve aandacht van de taliban zou komen, al dan niet wegens een (gepercipieerde) verwestering, en niet in staat zou zijn zich te conformeren aan de huidige binnen de Afghaanse samenleving geldende regels en normen.

Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan in casu niet aangenomen worden dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een verblijf in en terugkeer uit Europa en/of (een toegeschreven) verwestering. Aldus blijft de eerder gedane appreciatie van de commissaris-generaal en de Raad omtrent verzoekers vluchtrelaas, nog steeds gehandhaafd.

7. Door voorts louter te wijzen op de algemene socio-economische situatie in Afghanistan brengt verzoeker geen nieuwe feiten of elementen aan die een ander licht werpen op de motieven in de bestreden beslissing

en op de eerder gedane analyse van de Raad in zijn arrest nr. 288 603 die hiermee verband houdt, met name dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan niet het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban en/of een andere actor in de zin van artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Dit wordt ook bevestigd in de geactualiseerde landeninformatie aangebracht door de verwerende partij, met name de EUAA Country Focus betreffende Afghanistan van december 2023.

Verzoeker brengt verder geen concrete elementen aan die aantonen dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door de taliban dan wel andere actoren.

Verzoeker verwijst naar een arrest van de rechtbank van Zwolle, maar hij voegt deze beslissing niet bij zijn verzoekschrift, noch voegt hij een werkende hyperlink toe, zodat de Raad geen kennis kan nemen van de inhoud van deze rechtspraak. Alleszins stelt verzoeker zelf dat deze rechtspraak kadert in de beoordeling van een intern vluchtalternatief, waarbij bovendien kan worden opgemerkt dat deze rechtspraak dateert van 2013 en dus onmogelijk uitspraak kan doen over de vraag of de huidige humanitaire situatie in Afghanistan wordt veroorzaakt door een actor.

8. Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, oordeelde de Raad in het kader van zijn vorig verzoek in het arrest nr. 288 603 dat het geweld in de provincie Nangarhar geen hoog niveau bereikt waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden is vereist om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Op basis van de geactualiseerde landeninformatie bijgebracht door verwerende partij, dringt zich heden eenzelfde conclusie op.

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen.

De verwijzing naar het arrest van de Raad nr. 293 436 van 29 augustus 2023 waarbij de beslissing van het CGVS vernietigd werd omdat een nieuwe beoordeling van de veiligheidssituatie in Nangarhar diende te gebeuren, is niet van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elke concrete asielaanvraag zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Afghanistan is gesteund op de informatie zoals aangebracht door de partijen. In casu blijkt duidelijk dat de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in verzoekers land en regio van herkomst berust op andere en recentere landeninformatie dan de in het door verzoeker aangehaalde arrest gedane analyse.

Evenmin is er sprake van persoonlijke omstandigheden die het risico in zijn hoofde zouden verhogen. Verzoeker brengt in het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe feiten of elementen aan die hier een ander licht op werpen.

9. Bijgevolg lijkt verzoeker geen nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoeker kenbaar dat hij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoeker de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen

of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoeker te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4. Vooreerst heeft verzoeker op 17 april 2024 een aanvullende nota overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet overgemaakt waarbij hij volgende nieuwe elementen ter kennis brengt:

“Een kopie van zijn taskira met vertaling

Schoolbewijzen

Werk bewijzen

Brief van de lerares

Werk badges”

5. In het proces-verbaal van terechtzitting van 19 april 2024 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1521 staat onder eed en tolkt Pashtou – Nederlands.

De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Verzoeker repliceert dat zijn broer werd vermoord, dat hij hiervan de nodige bewijzen heeft bijgebracht en dat verweerder hier ten onrechte geen rekening mee heeft gehouden. Hij wijst erop dat hij laaggeschoold is en zijn land van herkomst al in 2017, op zeer jonge leeftijd, heeft verlaten en dat in de provincie waaruit hij afkomstig is naast de taliban ook “Daesh en de Pakistaanse taliban” actief zijn, wat wordt bevestigd in arresten van de Raad. Verzoeker verwijst ook naar uitspraken van de hoogste leider van de taliban waaruit blijkt dat Afghanen die terugkeren vanuit Europa zullen worden beschouwd als anti-islam en tegenstanders van het Emiraat. Bij een eventuele terugkeer zal hij reeds op de luchthaven door de taliban worden ondervraagd over de redenen van zijn vertrek en terugkeer, zijn kledij etc. Verzoeker wijst ook op de recente landeninformatie van UNAMA die hij heeft bijgebracht en vraagt de Raad om dit rapport te betrekken op zijn eigen situatie. Hij vraagt besluitend en in hoofdorde om hem te erkennen als vluchteling. Ondergeschikt vraagt hij om hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en, uiterst ondergeschikt, de bestreden beslissing te vernietigen om verweerder toe te laten een meer gedegen onderzoek te voeren naar zijn verwestering en hem daarbij te verplichten zijn huidig beschermingsverzoek onmiddellijk ontvankelijk te verklaren. Verder bevraagd door de voorzitter licht verzoeker nog toe dat hij momenteel niet mag werken, bijgevolg niet in een inkomen kan voorzien en volledig op zichzelf is aangewezen. In Afghanistan komen er om de twee à drie maanden mensen langs bij zijn huis om naar hem te informeren, maar verzoeker heeft geen idee of het gaat om leden van de taliban dan wel ISKP.”

6. Verzoeker brengt ter zitting, met voormelde argumentatie, geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 5 maart 2024.

6.2. Het doel van een vraag tot horen bestaat erin om op zitting concreet uiteen te zetten met welke grond(en) van de beschikking men het niet eens is en waarom. Verzoeker beperkt zich echter voornamelijk tot het herhalen van elementen waarmee reeds terdege rekening werd gehouden.

Door te stellen dat zijn broer werd vermoord en dat hij hiervan de nodige bewijzen heeft bijgebracht, doet verzoeker geen afbreuk aan de vaststellingen in de beschikking, die luiden als volgt:

“In het kader van zijn huidig verzoek blijft verzoeker vasthouden aan zijn eerder aangehaalde vluchtmotieven, met name zijn vrees voor Daesh. Dit vluchtrelaas werd evenwel reeds onderworpen aan een beoordeling en werd ongeloofwaardig bevonden, waaronder een laatste keer door de Raad bij arrest met nr. 288 603 van 8 mei 2023. Verzoeker voegt hier heden aan toe dat zijn destijds ontvoerde broer S. op de vijftiende dag van de ramadan van 2023 (5 april 2023) vermoord werd teruggevonden.

(...)

In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gemotiveerd dat verzoeker louter vasthoudt aan zijn eerdere verklaringen en bijkomende verklaringen aflegt, hetgeen op zich niet van dien aard is om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. De door hem bijgebrachte documenten kunnen de eerdere appreciatie evenmin ombuigen. De foto's van zijn broer tijdens zijn leven en na zijn overlijden zijn allereerst erg onduidelijk. Daarenboven tonen deze foto's niet aan dat de persoon die erop staat verzoekers broer is. Zij tonen evenmin aan in welke context deze persoon kwam te overlijden, laat staan dat verzoeker ermee bewijst dat Daesh of de taliban daarvoor verantwoordelijk moeten worden geacht. De brief die verzoeker voorlegt van de dorpsouderen, gaat om een a posteriori opgestelde verklaring op vraag van verzoeker zelf, waardoor dergelijke documentatie weinig bewijswaarde heeft. Bovendien blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat

in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden zodat de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief is en zij op zich niet volstaan om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen. (...)

In zoverre verzoeker volhardt in zijn relaas gesteund op een vrees wegens de voormalige werkzaamheden van zijn broer R. bij de Afghaanse nationale leger, kan gewezen worden op de eerdere beoordeling hieromtrent van het CGVS en de Raad. De Raad herinnert er in dit verband aan dat het onderzoek of een volgend verzoek berust op nieuwe elementen of feiten in verband met de behandeling van de vraag of de verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming, beperkt moet blijven tot de toetsing van het bestaan van elementen of feiten ter staving van dat verzoek die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 9 september 2021, C-18/20, pt. 42). De Raad mag aldus niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat de verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming. De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is in dit geval dus beperkt tot de beoordeling van de in het huidig verzoek aangehaalde nieuwe elementen.

Wat betreft deze voorgelegde nieuwe elementen, wordt in de bestreden beslissing uitvoerig toegelicht op welke gronden de commissaris-generaal tot zijn besluit komt. Door louter de door hem bijgebrachte documenten op te sommen, slaagt verzoeker er niet in hier een ander licht op te werpen.

De door verzoeker geciteerde landeninformatie betreffende de situatie van bepaalde risicoprofielen kan verder niet dienstig in rekening worden gebracht ter staving van zijn vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade, nu verzoeker in gebreke blijft deze in concreto aannemelijk te maken en deze aldus aan de algemene informatie te verbinden.”

In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, werd met de voorgelegde stukken wel degelijk rekening gehouden en werden deze ook op afdoende wijze beoordeeld. Verzoeker brengt met zijn algemeen her-halend betoog geen concrete elementen naar voren die afbreuk doen aan voorgaande vaststellingen. Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan zijn vluchtrelaas kan er ook geen geloof worden gehecht aan het vage en ongestaafde betoog als zouden er om de twee à drie maanden mensen bij zijn huis langskomen om naar hem te informeren, waarbij hij geen idee of het gaat om leden van de taliban dan wel ISKP.

6.3. Verzoeker verwijst in zijn aanvullende nota naar de uitspraken van de hoogste leider van de taliban uit 2021 met betrekking tot Afghanen die naar het Westen gaan. Evenwel zijn dit elementen die kaderen in de machtsvername door de taliban en die reeds werden meegenomen in het onderzoek van zijn vorig beschermingsverzoek, zoals blijkt uit arrest nr. 288 603 van 8 mei 2023 (p. 13). Aldus brengt verzoeker met zijn algemeen herhalend betoog geen concrete elementen naar voren die afbreuk doen aan volgende vaststelling in de beschikking: “De Raad heeft in het kader van zijn vorig beschermings-verzoek aangaande de behandeling van personen met verzoekers profiel bij terugkeer naar Afghanistan reeds een analyse gemaakt. Uit de geactualiseerde landeninformatie die het CGVS heeft overgemaakt in toepassing van artikel 39/62, waaronder de meest recente EUAA Country Focus betreffende Afghanistan van december 2023, blijkt dat de inlichtingen waarop de in het verleden gedane analyse omtrent verzoekers vermeende verwestering is gebaseerd, nog steeds actueel en correct zijn. Ook heden blijkt niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Evenmin blijkt dat elke Afghaan als gevolg van zijn verblijf in Europa verwesterd zal zijn, noch dat elke Afghaan louter omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd zal worden beschouwd. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit het tegendeel kan blijken. Bijgevolg dringt een individuele beoordeling van verzoekers omstandigheden zich nog steeds op.”

Verder wordt verwezen naar punt 6 van de beschikking, waarin omtrent verzoekers verblijf en tewerkstelling in België het volgende wordt gesteld: “In het arrest nr. 288 603 oordeelt de Raad dat verzoeker niet concreet aannemelijk maakt dat hij als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden.

Verzoeker brengt in het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe feiten of elementen aan die hier een ander licht op werpen.

Met een loutere verwijzing naar zijn verblijf in België/Europa en zijn tewerkstelling kan niet blijken dat bij verzoeker sprake is van verwestering in de zin dat hij zich de in België en Europa heersende normen en waarden heeft eigen gemaakt die zouden indruisen tegen de (religieuze) regels, wetten, gebruiken en normen zoals heden vormgegeven door de taliban. Evenmin kan hieruit een toegeschreven verwestering worden afgeleid, in de zin dat hij blijf geeft van activiteiten, gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans of niet-islamitisch kunnen worden gezien. Verzoeker maakt louter op basis van zijn verblijf en

tewerkstelling in Europa niet aannemelijk dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan met een redelijke mate van waarschijnlijkheid door zijn lokale gemeenschap en/of de taliban zal worden gepercipieerd als verwesterd én zal worden gevisieerd/vervolgd.

Met een loutere verwijzing naar zijn verblijf in Europa en zijn tewerkstelling toont verzoeker aldus nog steeds niet aan dat of waarom hij bij een terugkeer naar Afghanistan zou worden geconfronteerd met zodanig ernstige aanpassingen en moeilijkheden dat hij zijn leven aldaar niet (opnieuw) zou kunnen opnemen en dat hij er niet (meer) zou kunnen aarden. Evenmin brengt hij concrete elementen bij waaruit blijkt dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst als verwesterd zou worden gepercipieerd, laat staan dat hij in concreto aannemelijk zou maken dat hij daardoor dreigt te worden gevisieerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd.

Verzoeker schetst geen concreet en diepgaand beeld van de impact van zijn verblijf en activiteiten in België op de gevolgen bij een terugkeer naar Afghanistan, met name waarom hij hierdoor dermate onder de negatieve aandacht van de taliban zou komen, al dan niet wegens een (gepercipieerde) verwestering, en niet in staat zou zijn zich te conformeren aan de huidige binnen de Afghaanse samenleving geldende regels en normen.

Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan in casu niet aangenomen worden dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een verblijf in en terugkeer uit Europa en/of (een toegeschreven) verwestering. Aldus blijft de eerder gedane appreciatie van de commissaris-generaal en de Raad omtrent verzoekers vluchtrelaas, nog steeds gehandhaafd.”

Door er ter terechtzitting enkel op te wijzen dat hij laaggeschoold is en Afghanistan in 2017 op jonge leeftijd heeft verlaten, brengt verzoeker geen elementen bij die afbreuk doen aan de in de voormelde beschikking opgenomen grond. Hij beperkt zich immers tot het herhalen van en verder bouwen op een eerder ontwikkelde argumentatie zonder dat hij evenwel in concreto ingaat op en daadwerkelijk concrete en valabele opmerkingen formuleert aangaande de in de voornoemde beschikking opgenomen grond die deze in een ander daglicht kunnen plaatsen. Immers, uit het loutere gegeven dat hij laaggeschoold zou zijn en Afghanistan in 2017 heeft verlaten kan op zich niet blijken dat verzoeker verwesterd is, in de zin dat hij zich de in België en Europa heersende normen en waarden heeft eigen gemaakt die zouden indruisen tegen de (religieuze) regels, wetten, gebruiken en normen zoals heden vormgegeven door de taliban. Evenmin kan hieruit een toegeschreven verwestering worden afgeleid, in de zin dat hij blij geeft van activiteiten, een gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans of niet-islamitisch kunnen worden gezien. Verzoeker is geboren in Afghanistan en hoewel hij een tijd in een Afghaans vluchtelingenkamp in Pakistan verbleef, keerde hij in 2015 terug naar Afghanistan. Verzoeker behoort alleszins tot de Pashtun-etnie en -cultuur en is daarin grootgebracht. Heden zijn de Pashtun door de taliban-machtsovername weer de politiek dominante groep geworden in Afghanistan. Verzoeker werkte na terugkeer naar Afghanistan als landbouwer samen met zijn vader op de velden.

Gelet op deze elementen uit het rechtsplegingsdossier kan worden aangenomen dat verzoeker bij vertrek uit Afghanistan reeds was gevormd naar de gebruiken, waarden en normen eigen aan de Pashtun- en Afghaanse cultuur. Het loutere gegeven dat hij enige tijd in Pakistan zou hebben verbleven is niet van die aard dat hij als vervreemd van de Pashtun- en Afghaanse cultuur kan worden beschouwd noch van die aard dat het een terugkeer naar Afghanistan voor verzoeker in de weg zou staan. Minstens laat verzoeker na dit in concreto aan te tonen. Verzoeker heeft verder nog contact met zijn familie via facebook (AD CGVS, verklaring volgend verzoek, 20 juli 2023, pt. 17 en 22).

Het voorleggen van een “kopie van zijn taskira met vertaling” zonder bijkomende uitleg hierover, kan voorgaande beoordeling niet ombuigen, daar aan de Afghaanse nationaliteit van verzoeker niet wordt getwijfeld.

Wat betreft de overige documenten die verzoeker bij zijn aanvullende nota voegt, wordt vastgesteld dat deze slaan op drie deelcertificaten waarin telkens wordt vermeld dat verzoeker een module Nederlands met vrucht heeft beëindigd. Tevens liggen er documenten voor inzake zijn tewerkstelling, zoals een werkbadge van PostNL, een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd bij PostNL, belastingdocumenten en loonfiches alsook een aanbevelingsbrief van zijn werkgever bij PostNL. Deze elementen tonen echter enkel aan dat verzoeker lovenswaardige integratie-inspanningen doet, een goede werknemer is, in zijn levensonderhoud kan voorzien en dat hij NT2-onderwijs heeft gevolgd. Er kan evenwel niet worden ingezien hoe die individuele gegevens ertoe zouden leiden noch maakt verzoeker aannemelijk dat hij bij terugkeer naar Afghanistan omwille van zijn individuele omstandigheden, zoals zijn tewerkstelling of het volgen van taallessen in België, anders, laat staan negatief, gepercipieerd en gevisieerd zal worden en hij in die zin een risico loopt om te worden vervolgd. Dat verzoeker afkomstig is uit Nangarhar waar naast de taliban ook “Daesh en de Pakistaanse taliban” actief zijn, doet hierover niet anders denken. Uit het geheel van deze elementen kan immers niet blijken dat bij verzoeker sprake is van een verwestering in de zin dat hij zich de in België en Europa heersende normen en waarden heeft eigen gemaakt. Evenmin kan hieruit een toegeschreven verwestering worden afgeleid, in de zin dat hij blij geeft van activiteiten, een gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans of niet-islamitisch kunnen worden gezien en/of die indruisen tegen de (religieuze) regels, wetten, gebruiken en normen zoals heden vormgegeven door de taliban. Er liggen ook geen concrete

elementen voor waaruit blijkt dat verzoeker iemand is die door zijn handelingen of gedragingen de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden of dat hij als zodanig zal worden beschouwd.

De getuigenis van een Belgische leerkracht in het middelbaar onderwijs, doet hierover niet anders denken. Zij zet de positieve punten van verzoeker in de verf en omschrijft het sociaal leven dat hij hier leidt. Zo zou hij hier een groot netwerk van vrienden hebben, is hij een vriend van haar partner, viert zij samen belangrijke feesten, zoals Kerstmis, suikerfeest, trouwfeest, is hij heel betrokken bij hun kinderen en komt hij regelmatig op bezoek. Er liggen echter geen bewijskrachtige stukken voor die deze loutere verklaringen ondersteunen; tevens kan uit het enkele gegeven dat verzoeker hier een sociaal leven kent, op zich niet blijken dat er sprake is van een (toegeschreven) verwestering of (toegeschreven) normoverschrijding en dat hij om deze reden bij terugkeer zou worden vervolgd. Verder stelt deze leerkracht dat verzoeker onder het talibanbewind zeer moeilijk/niet zou kunnen aarden en dat verzoeker zeer goed begrijpt hoe de Belgische maatschappij in elkaar zit en welke waarden hier worden uitgedragen die hij tevens volledig onderschrijft. Deze getuigenis vindt evenwel geen steun in de verklaringen van verzoeker. Zo wordt vastgesteld dat verzoeker nergens tijdens zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken naar voren heeft gebracht dat hij niet zou kunnen aarden onder het talibanbewind omdat hij de waarden van de Belgische maatschappij onderschrijft. Noch in zijn verzoekschrift, noch ter terechtzitting maakt verzoeker hiervan gewag. Deze getuigenis is bijgevolg niet meer dan een loutere bewering die overigens niet verder wordt toegelicht of geconcretiseerd, laat staan onderbouwd. Er wordt niet aangegeven waarom verzoeker niet zou kunnen aarden onder het taliban-bewind. Evenmin wordt uiteengezet welke Belgische waarden verzoeker heden dan wel onderschrijft die verschillende zouden zijn van de Afghaanse waarden. Deze getuigenis mist dan ook elke persoonlijke invulling door verzoeker en de nodige concretisering en uitwerking om enige (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding aan te tonen.

Voorts blijkt niet dat er bij verzoeker sprake is van een opvatting, gedachte of mening die ingaat tegen het gedachtengoed van de taliban, laat staan dat hij uiting geeft aan oppositie of verzet tegen het beleid of methoden van de taliban of zijn omgeving in zijn regio van herkomst. Evenmin blijkt dat verzoeker een afwijkende religieuze overtuiging heeft. Hij maakt ook niet concreet aannemelijk dat dergelijke gedachte, opvatting of mening of religieuze overtuiging hem kan worden toegedicht door de taliban of zijn lokale gemeenschap in zijn regio van herkomst. Ten slotte blijkt niet dat verzoeker tot een specifieke sociale groep behoort of dat hij enig kenmerk heeft ontwikkeld dat de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging, zoals de taliban, andere groeperingen of zijn lokale gemeenschap in Afghanistan heeft gewekt of kan wekken.

De enkele eventualiteit dat verzoeker terugkeer op de luchthaven door de taliban zou worden onder-vraagd, doet geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen.

Om bovenstaande reden kunnen verzoekers verklaringen en documenten waarmee hij wil aantonen dat hij niet kan terugkeren naar Afghanistan omwille van zijn verblijf in België en/of een (toegeschreven) verwestering/normoverschrijding, niet worden beschouwd als een nieuw element dat zijn kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroot.

6.4. Waar hij in zijn aanvullende nota verwijst naar 's Raads arrest nr. 290 024 van 8 juni 2023 en arrest nr. 292 539 van 2 augustus 2023, toont verzoeker, los van de vaststelling dat arresten in de continentale rechtstraditie geen precedentenwerking kennen, niet in concreto aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van voormelde arresten, kunnen worden vergeleken met de feiten die de thans voorliggende zaak kenmerken.

Verzoeker kan verder geenszins dienstig betogen dat de Raad zich niet kan beroepen op het ontbreken van precedentenwerking in de Belgische rechtsorde omdat uit arrest nr. 290 024 zou blijken dat het niet gaat over het individu en dat alle Afghanen worden geviséerd door de hoogste religieuze leider van de taliban. Arrest nr. 290 024 houdt wel degelijk een beoordeling in van de specifieke en individuele elementen van die zaak en bevat geenszins een beoordeling over alle Afghanen die worden geviséerd door de hoogste leider van de taliban. In het voormelde arrest wordt immers onder meer uitdrukkelijk gesteld: *“Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.”* en *“Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor de verzoekende partij om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten haar individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.”* Verzoekers mist dan ook feitelijke grondslag.

6.5. Verzoeker verwijst nog naar de socio-economische situatie in Afghanistan en haalt in zijn aanvullende nota en ter terechtzitting één rapport aan dat hierop betrekking heeft. Er kan uit dit rapport en het geheel van de beschikbare landeninformatie evenwel niet worden afgeleid dat de huidige algemene precare

socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor, zoals reeds werd vastgesteld in punt 6 van de beschikking. Eerder werd in arrest nr. 291 160 van 28 juni 2023 vastgesteld dat de oorzaken van de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in wezen multidimensionaal blijken te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Het betoog in de aanvullende nota laat niet toe anders te oordelen. Met het algemeen betoog dat de algemene socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is verslechterd brengt verzoeker geen concrete elementen aan die een ander licht kunnen werpen op voorgaande analyse of die tot een andersluidende conclusie kunnen leiden. Ook het enkele gegeven dat hij dit anders ziet, kan niet overtuigen.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terecht-komen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag van een actor of actoren.

Bij gebrek aan een actor in de zin van artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet en een element van opzettelijkheid, kan in casu geen toepassing worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet en geeft de huidige precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan dus geen aanleiding tot het toekennen van internationale bescherming.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terecht-komen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag van een actor of actoren.

De toelichting in de aanvullende nota dat een Zweedse hulporganisatie eerder dit jaar haar activiteiten in Afghanistan stopzette, werpt geen ander licht op voorgaande beoordeling. Uit het gegeven dat het Swedish Committee uit Afghanistan is vertrokken, kan niet worden afgeleid dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Dat deze Zweedse organisatie niet meer operationeel is in Afghanistan nu ze midden maart 2023 haar activiteiten heeft gestaakt, werpt geen ander licht op het voorgaande, zoals o.a. hogervermelde vaststelling dat de oorzaken van de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in wezen multidimensionaal blijken te zijn. Dit gegeven houdt niet in dat er geen enkele NGO meer werkzaam is op het terrein, wat ook geenszins blijkt uit de voorliggende landen-informatie. Verder kan hieruit niet alsnog blijken dat de taliban in het algemeen concrete maatregelen zouden hebben getroffen om internationale humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren. Verzoeker toont daarenboven met voormelde berichtgeving en zijn betoog hoe dan ook niet concreet aan dat hij persoonlijk bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levens-behoeften.

In acht genomen wat voorafgaat, brengt verzoeker met zijn betoog ter zitting en zijn aanvullende nota geen nieuw element bij dat de kans aanzienlijk vergroot dat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming omwille van de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precare socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM, met name *“in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”* (EHRM 27 mei 2008 (GK), nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk). Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM in casu buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. X; RvS 8 februari 2018, nr. X; RvS 29 mei 2018, nrs. X en X; RvS 28 mei 2021, nr. X).

6.6. Verzoeker benadrukt ten slotte nog dat de taliban kunnen worden gezien als een actor van vervolging. In zijn vorige beschermingsverzoek, zoals beoordeeld in arrest nr. 288 603 van 8 mei 2023, alsook in zijn huidige verzoek om internationale bescherming, legt hij evenwel geen concrete (nieuwe) elementen voor die aannemelijk maken dat hij door de taliban wordt gevisieerd.

7. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 5 maart 2024 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoeker geen nieuwe elementen aan noch zijn er nieuwe feiten aan de orde die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, bijgevolg evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig september tweeduizend vierentwintig door:

M. MAES, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES